

Svenska Älghundklubbens Rasstrategi För Norsk Elghund Svart

Norsk nationalras

Historik

Den svarta älghundens kända historia kan börja redan i slutet av 1700-talet i Norge. Omnämnes som en hund använd till jakt både på björn och älg.

Antalet var ganska få fram till senare delen av 1800-talet då intresset ökade i samband med älgstammens tillväxt. Hundar inköptes dels från lapparnas uppfödning, dels också s.k. Kalixhundar från Sverige, samt svarta hundar ända från Karelen. De man sökte var lätt byggda hund med kort päls. Resultatet blev så småningom en hund, som inte nämnvärt avviker från dagens.

De svarta hundarna i slutet av 1800-talet var mycket modiga och stridbara hundar, som gick till angrepp mot både älg och björn. Mycket avvikande mentalitet mot dagens hundar.

Förslag till rasstandard framtog 1901 i Norge. Den kallades då "Sort Dyrehund." SKK antog 1935 standard för denna hund. Standarden har sedan reviderats i Norge i omgångar och 1992 antogs bestämmelser om höjdmätning på utställningar.

Användningsområde

Dagens svarthund är inte aggressiv. I Norge önskar man att den skall användas som ledhund och inte släppas som löshund. Den är en hund som främst går på vindvittringen och rör sig lugnt och försiktigt i terrängen. Enligt Karl Storholm i Norske Elghundklubbers förbund 1899-1999 (jubileumsboken) är svarthunden den ras som bäst passar som ledhund av våra älghundsraser.

Nuläge i Norge

Norsk elghund sort anses i Norge vara en sund och frisk ras med bra mentalitet. En låg frekvens av HD förekommer.

Avelsrådet i Norge anlitas till ca 2/3 av parningarna i rasen.

Nuläge i Sverige

Norsk elghund sort har en liten numerär i Sverige. Endast ett fåtal kullar har framfötts varje år. Genom vargens återkomst i våra marker har efterfrågan på ledhundar ökat betydligt. Tillgången på svenskfödda valpar motsvarar inte alls efterfrågan. Individantalet kan därför antas öka de närmaste åren.

Förfrågningar efter valpar slussas till Norge men även där motsvarar inte tillgången dagens efterfrågan.

Handlingsprogram i Sverige f.n.

Genom den kännedom som finns i Norge om rasen och rasens fåtaliga individer i Sverige överlåtes avelsrådgivningen och kontrollen av rasen till norrmännen. Vid behov hänvisar vi i Sverige (SÄK) till norrmännens raskompendium använt vid deras exteriördomarkonferens 2004. Detta är skrivet av Frank och Bjørge Christianssen. En annan grundhandling vi också använder i förekommande är deras jubileumsbok från 1999. Med avsnitten om "Norsk elghund Sort."